

fremt forholdet er omfattet af strengere regler om erstatningsansvar, jf. herved lov nr. 225 af 6. april 1994 om erstatning for miljøskader (miljøerstatningsloven), lægges de strengere regler dog til grund.

Offentligt finansierede foranstaltninger efter § 70, stk. 2, der har baggrund i, at en virksomhed eller person ikke har opfyldt offentligretlige handleforpligtelser, vil kunne gøres gældende som et pengekrav i et konkursbo eller et dødsbo.

Tilsynsmyndigheden skal efter almindelige forvaltningsretlige regler varsle de påtænkte foranstaltninger efter § 70, stk. 2, over for den ansvarlige eller boet efter denne. Dette vil bl.a. give den ansvarlige lejlighed til at udtale sig om berettigelsen af tilsynsmyndighedens påtænkte foranstaltninger, og dermed også det pengekrav myndigheden efterfølgende forventes at gøre gældende.

Hvorvidt en solvent person eller et selskab, der har haft finansielle relationer til den ansvarlige forurener, i bestemte situationer vil kunne identificeres med den ansvarlige, og på den baggrund indtræder i dennes betalingsforpligtelse over for det offentlige, er ikke nærmere reguleret i miljøbeskyttelsesloven. Sager herom må afgøres med udgangspunkt i den retspraksis, der foreligger på området.

d. Forholdet til lovens håndhævelses- og påbudsbestemmelser

Det bestemmes i § 70, stk. 2, at forebyggende foranstaltninger ikke kan iværksættes, hvis virksomheden er i drift på den pågældende ejendom. I disse tilfælde er tilsynsmyndigheden henvist til at søge de forebyggende foranstaltninger gennemført ved anvendelse af de gældende håndhævelsesbestemmelser, jf. lovens § 69, stk. 1 om lovliggørelsesskridt, og såfremt der ikke foreligger et ulovligt forhold ved, at der meddeles påbud om forureningsforebyggende foranstaltninger, jf. navnlig lovens § 30, § 41 og § 42. Hvis der ikke efter disse bestemmelser er grundlag for at gennemtvinge de forebyggende foranstaltninger over for den idriftværende virksomhed, ved påbud eller selvhjælpshandlinger, kan tilsynsmyndigheden ikke beslutte at iværksætte forebyggende foranstaltninger efter § 70, stk. 2.

Hvis virksomheden senere indstiller driften, fordi selskabet bag opløses, går konkurs eller fraflytter ejendommen, vil der dog kunne iværksættes foranstaltninger med hjemmel i § 70, stk. 2, hvis betingelserne herfor i øvrigt er opfyldt.

Det fremgår videre af forslaget, at foranstaltninger efter § 70, stk. 2, i lighed med § 70, stk. 1, skal kunne

iværksættes uden påbud. Baggrunden er, at det i de sager der er omfattet af § 70, stk. 2, ikke er muligt at meddele eller gennemtvinge påbud efter lovens bestemmelser. Tilsynsmyndigheden skal følgelig ikke, hvor de sædvanlige håndhævelsesmuligheder således ikke foreligger, vente at iværksætte forebyggende foranstaltninger til efter udløbet af eventuelt meddelte påbudsfrister i henhold til lovens § 69, stk. 1, eller øvrige bestemmelser i loven, jf. bl.a. § 41 og § 42

§ 70, stk. 2, er ikke til hinder for, at tilsynsmyndigheden eventuelt aftaler med den ansvarlige, at denne med grundejerens samtykke selv iværksætter de nødvendige forebyggende foranstaltninger. Herved kan uenighed om omfanget af de forebyggende foranstaltninger og udgifterne hertil begrænses eller måske helt undgås.

Begrebet *virksomhed* skal i overensstemmelse med administrativ tilsynspraksis forstås bredt. Under virksomhedsbegrebet falder ikke blot virksomheder, som er godkendelsespligtige efter lovens kapitel 5, men også anlæg og indretninger samt enhver aktivitet, der kan medføre forurening. Aktiviteter, der udføres af enkeltpersoner, der medfører eller kan medføre forurening, er således også omfattet.

Foranstaltninger efter § 70, stk. 2, kan iværksættes af rette tilsynsmyndighed. Der henvises til lovens § 65 og § 66 om opgavefordelingen mellem kommuner og amter samt § 67 og § 82 vedrørende øvrige myndigheder, som efter miljø- og energiministerens bestemmelse fører tilsyn.

Til nr. 2

Det foreslås, at lovens bestemmelse om udpantningsret for tilsynsmyndighedens selvhjælpshandlinger efter § 70, stk. 1, og § 69, stk. 1, nr. 3, finder tilsvarende anvendelse i sager om offentligt finansierede foranstaltninger efter forslagets § 70, stk. 2.

Til nr. 3

Tilsynsmyndighedens beslutninger efter den foreslåede § 70, stk. 2, vil som beslutninger om selvhjælp efter § 70, stk. 1, have karakter af en faktisk handling. Sådanne beslutninger er efter Miljøstyrelsens praksis ikke omfattet af lovens afgørelsesbegreb og dermed den almindelige adgang til at påklage afgørelser truffet af første instansen, som fremgår af lovens § 91. Som følge heraf har tilsynsmyndighedens afgørelser efter § 70, stk. 1, efter fast administrativ praksis ikke kunnet påklages til Miljøstyrelsen. Det forudsættes, at denne praksis videreføres også for så vidt angår be-